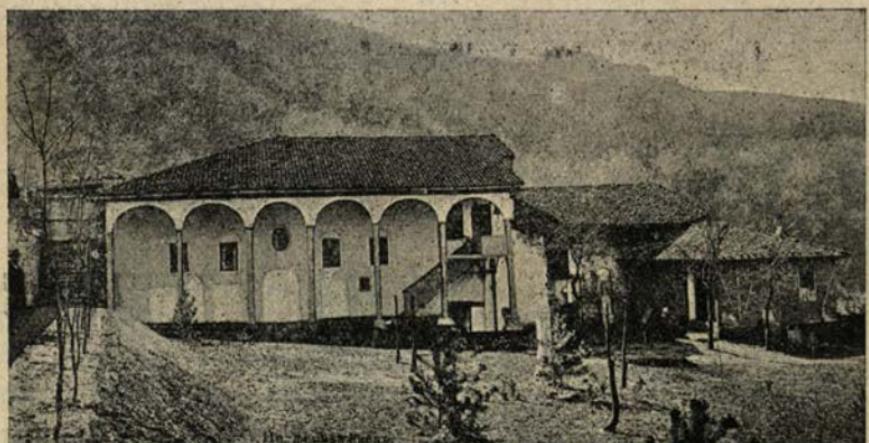

На 9 мартъ 1878 год. се разнесълъ: по долината на Янтра ясния гласъ на камбаната, за да покани българитѣ на молитва въ своята стара светина. Радость голѣма, радость велика, църквата прие своите чеда! . . .

До нещастната 1860 год. църквата е била въ първото положение и тогава сѫ развалили хубавите сводове, махнали изящните украсения отъ стълбовете и съ варъ сѫ зацепали стѣните. Когато сѫ поправѣли основите на минарето, изкопана била една гробница съ подземенъ входъ. Прѣдполага се, че въ нея сѫ биле погребвани българските царе и членовете отъ тѣхното сѣмейство.

Слѣдъ освобождението ни, като прѣмахнали турската мазилка, по стѣните се показали образите на светиите съ славянски надписи. На единъ гладъкъ стълбъ стои надписа на царь Иванъ Асънь II отъ 1230 год. съ старо-славянски букви. Надписътъ е слѣдния: